

مجمع عمومی شورای امنیت

پخش: عمومی
۱۱ جون ۲۰۲۴

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هشتماد

مجمع عمومی
نشست هفتادونهم
مواد آجندا ۳۶
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت بین المللی گزارش سرمنشی ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه ۷۴/۹ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۷۷۷ (۲۰۲۵) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشر از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۲۱ فبروری ۲۰۲۵ (A/79/797-S/2025/109) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. در میان گزارش های رسانه ای در مورد تنش های داخلی میان مقامات حاکم، چندین مقام بلندپایه این گروه در بیانیه های عمومی متعدد تأکید کردند که وجود اختلاف نظر منجر به عدم وحدت درون این گروه نشده است. سال مالی در ۲۰ مارچ آغاز شد، در حالیکه هیچ گزارشی مبنی بر تصویب بودجه ملی نشر نشد. با این حال، کاهش نیروی انسانی و تاخیر در پرداخت معاشات در وزارت خانه های مقامات حاکم مشاهده شد. سال تحصیلی جدید در حالی آغاز شد که مکاتب متوسطه و تحصیلات عالی کماکان برای دختران و زنان بسته باقی ماند. دولت اسلامی عراق و شام - شاخه خراسان (شاخه خراسان داعش) مسئولی چندین حمله، به شمول یک حمله انتحاری در وزارت شهرسازی و مسکن مقامات حاکم را به عهده گرفت، در حالی که چندین گروه مسلح مخالف نیز مسئولین تعدادی از حملات را پذیرفتند. با این حال، نه شاخه خراسان داعش و نه گروه های مخالف، تهدید جدی برای تسلط طالبان بر قدرت و قلمرو ایجاد نکردند. تا اواسط ماه می، طرح نیازمندی ها و کمک های بشردوستانه برای سال ۲۰۲۵، که هدف آن کمک به ۱۶.۸ میلیون تن از مجموع ۲۲.۹ میلیون نیازمند است، تنها ۱۵.۷ درصد از مجموع ۲.۴۲ میلیارد دالر مورد نیاز، دریافت کرده بود. همچنان، تا ۱۵ فبروری، چارچوب استراتژیک سازمان ملل

متحد برای افغانستان برای سال های ۲۰۲۳ - ۲۰۲۵، تنها ۲۲ درصد از ۲.۷۸ میلیارد دالر بودجه مورد نیاز برای سال ۲۰۲۵ را جذب کرده بود. در ۲۳ اپریل، این چارچوب استراتژیک تا دسمبر ۲۰۲۷ تمدید شد.

الف. تحولات سیاسی

۴. هبة الله آخندزاده، رهبر طالبان، در طول دوره‌ی گزارش دهی، جلسات مهمی را با مسئولین مقامات حاکم در کندهار برگزار کرد. در ۲۸ مارچ، گفته می شود که رهبر طالبان نشست ویژه‌ای را با مقامات ارشد امنیتی مقامات حاکم، به شمول محمد یعقوب، وزیر دفاع؛ سراج الدین حقانی، وزیر امور داخله؛ عبدالحق وثیق، رئیس استخبارات و معینان وزارت خانه های مربوطه دایر کرد. به گفته مقامات حاکم، در این نشست در کندهار، گزارش جامع امنیتی مورد بررسی قرار گرفت و دستورالعمل هایی در رابطه به برنامه ریزی عملیاتی، اولویت های استراتژیک و تقویت نهاد های امنیتی صادر شد.

۵. در ۳۰ مارچ، رهبر طالبان در خطبه‌ی نماز عید، پیام هایی صادر کرد که در آن بر اقتدار مرکزی خود تاکید نمود، خواستار بیعت با رهبری اش شد، دموکراسی را رد کرد، و بر اجرای کامل شریعت اسلامی به ویژه تطبیق قانون امر به معروف و نهی از منکر تاکید ورزید. به تاریخ ۱۰ اپریل، هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) گزارشی را پیرامون تاثیر، اجرا و اعمال قانون امر به معروف و نهی از منکر منتشر کرد.^۱ شش ماه پس از اجرای این قانون، یوناما مشاهده کرد که رهبر طالبان مصمم است تا دیدگاه خود از یک نظام اسلامی ناب را در سراسر کشور پیاده کند. این امر شامل اعمال محدودیت های بیشتر بر حریم شخصی و خصوصی مردم افغانستان، محدود کردن دسترسی زنان و دختران به فضاهای عمومی، خدمات صحتی، پوشش، سفر و همچنان تاثیر گذاری بر سکتور های تجارت، صحت، تحصیل و رسانه ها می باشد.

۶. در اوایل ماه مارچ، همزمان با گزارش های رسانه‌ای در باره تنش های داخلی میان مقامات حاکم، سخنگوی مقامات حاکم اذعان کرد که اختلا نظر هایی در درون مقامات وجود دارد. او به ویژه به حساسیت موضوع آموزش دختران اشاره کرد و اظهار داشت که این اختلافات نه تهدیدی برای وحدت ملی است و نه مخالفتی با مقامات حاکم تلقی می شود. طی یک مصاحبه تلویزیونی به تاریخ ۵ مارچ، او به موضوع غیبت های طولانی مدت برخی از مقامات حاکم از جمله سراج الدین حقانی، وزیر امور داخله مقامات حاکم، پرداخت. در ماه اپریل، وزیر امور داخله مقامات حاکم پس از دو ماه و نیم غیبت، دوباره در انتظار عمومی ظاهر شد و در ۱۲ اپریل در کابل با عبدالکبیر، وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان مقامات حاکم دیدار کرد.

۷. سال مالی جدید مقامات حاکم در ۲۰ مارچ در حالی آغاز شد که هیچ گزارشی یا انتشار رسمی از تصویب بودجه ملی نشر نشد. اندکی پس از آن، مقامات حاکم کاهش نیروهای انسانی و تاخیر در پرداخت معاشات در سراسر نهاد های مقامات حاکم آغاز کردند. این اقدامات شامل پیشنهاد کاهش تا ۳۰ درصدی کارکنان در سکتور معارف و برنامه مشابهی برای سکتور صحت عامه بود. به تاریخ ۱۳ اپریل، گزارش شد که رهبر طالبان دستور کاهش ۲۰ درصدی کارمندان سکتور امنیتی را صادر کرده است. در ۲۰ اپریل، وزیر دفاع مقامات حاکم ریاست کمیسیون امنیت و تصفیه مقامات حاکم را که در آن رویکرد مرحله‌وار برای کاهش نیروها مورد توافق قرار گرفت، عهده دار شد.

۸. مقامات حاکم به تعیینات و جابجائی افراد وفادار به طالبان - که همه مرد بودند - در پُست های رهبری ادامه دادند. در سطح ملی، این تعیینات شامل پنج معین و دو رئیس در وزارت خانه های مقامات حاکم بود. به تاریخ ۳۰ اپریل، رسانه ها گزارش دادند که رهبر طالبان فرمان لغو دفتر معاون سیاسی رئیس الوزراء مقامات حاکم را صادر کرده و نهاد جدیدی تحت عنوان "ریاست ادغام قصر سپیدار" ایجاد شده است. کمیسیون سیاسی مقامات حاکم از زمان انتصاب معاون پیشین رئیس الوزراء به عنوان وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان مقامات حاکم در

¹ مراجعه شود به:

<https://unama.unmission.org/report-implemation-enforcement-and-impact-pvpv-law-afghanistan>

ماه جنوری، تاکنون تشکیل جلسه نداده است. تعیینات در سطح محلی شامل ۲۶ ولسوال، هفت شهردار ولایتی، شش قوماندان امنیه ولایتی، سه رئیس ریاست ولایتی استخبارات، و دست کم شش رئیس ادارات ولایتی بوده است. همچنان، در ۱۸ فبروری، آمرین ۱۴ مدرسه جهادی در ۱۴ ولایت جابجا شدند.

۹. مقامات حاکم ۱۷ مراسم فراغت از مدارس دینی ثبت شده تحت اداره خود را در ۱۱ ولایت برگزار کردند. بنابر گزارش ها، ۵۳۷ مرد و ۶ زن از این مدارس دینی فارغ التحصیل شدند. طبق گزارش ها، مقامات ارشد مقامات حاکم در این مراسم به طور مکرر از مردم - به ویژه جوانان - خواستند تا به اجرای شریعت اسلامی پایبند باشند و بر وحدت ملی تاکید کردند. در همین دوره، یک مدرسه دینی جدید افتتاح شد؛ بخش گزارش ها حاکی از آن است که چندین والی مقامات حاکم از جمله در ولایات بامیان، دایکندی، فراه، غزنی و لوگر از مردم خواسته اند که در اعمار ساختمان ها و تاسیسات مدارس دینی کمک مالی نمایند.

۱۰. تاریخ ۲۲ فبروری تا ۲۲ می، حدود ۱۲ تظاهرات از سوی بازنشستگان خدمات ملکی در کابل برگزار شد تا بار دیگر خواست دیرینه خود برای از سرگیری پرداخت حقوق بازنشستگی را مطرح کنند. بسیاری از آن ها نگرانی خود را نسبت به ادامه ی تاخیر در پرداخت حقوق بازنشستگی ابراز داشته و خاطر نشان کردند که از سال ۲۰۲۱ تاکنون، به دلیل نداشتن درآمد منظم، با مشکلات جدی در تامین نیاز های اساسی خود مواجه هستند.

۱۱. یوناما با وکلای مدافع مرد تعاملاتی داشت و آنها چالش هایی را که در ارائه ی خدمات به وکلان خود با آن مواجه اند، شرح دادند. در ولایت کندهار، وکلای مدافع اظهار داشتند که پس از تسلط طالبان، تقاضا برای خدمات آن ها کاهش یافته است؛ دلایلی چون مشکلات مالی، محدودیت در دسترسی به افراد تحت توقیف، و ابهام های حقوقی از عوامل این کاهش عنوان شده اند. در ولایات فراه و هرات، وکلای مدافع ملاحظه کردند که قاضیان مقامات حاکم به اعترافات متهمان برای صدور حکم محکومیت اتکاء می کنند که این امر نقش و اهمیت وکلای مدافع را کاهش داده است. در ولایت هرات، برخی وکلای مدافع از اولویت دادن قاضیان مقامات حاکم به وکلایی که پس از روی کار آمدن طالبان شروع به فعالیت کرده اند، انتقال کردند. در همین حال، به تاریخ ۱ مارچ، وزارت عدلیه مقامات حاکم اعلام کرد که از میان ۴۱۹ نامزد مرد که در امتحان برگزار شده در ۲۳ فبروری شرکت کرده بودند، ۲۸۸ تن آن ها موفق به قبول برای تبدیل شدن به وکیل مدافع شدند.

۱۲. مقامات حاکم به طور عمومی گزارش دادند که از تاریخ ۲۲ فبروری تا ۲۲ می، به تعداد ۴۳ منازعه محلی - به شمول اختلافات خانوادگی، مسائل اجتماعی و دعاوی بالای حقوق زمین و آب - را از طریق میانجیگری بزرگان محلی، علمای دینی و مقامات حاکم در ۱۵ ولایت حل و فصل کردند. منابع محلی ادعا کردند که تمام طرف های ذیدخل از روند حل و فصل منازعات رضایت داشتند.

۱۳. مقامات بلند پایه مقامات حاکم فعالیت های ارتباطی عمومی را هم در داخل و هم خارج از کابل انجام دادند. از اواسط اپریل الی اوایل ماه می، عبدالحکیم حقانی، قاضی القضاات مقامات حاکم، با مقامات محلی مقامات حاکم در ولایات غربی و جنوبی دیدار کرد و بر اجرای شریعت اسلامی از طریق محاکم و مسئولین مقامات حاکم تاکید ورزید. همچنین، از اواسط تا اواخر اپریل، عبدالسلام حقانی، معاون اداری رئیس الوزرای مقامات حاکم از ولایات شرقی و شمالی بازدید کرد تا وضعیت برگشت کنندگان را ارزیابی نماید.

۱۴. از ۲۲ فبروری تا ۲۲ می، دفاتر ساحوی یوناما ۱۱۵ نشست را با حضور نمایندگان جامعه مدنی، بزرگان قوم، خبرنگاران، کار آفرینان، جوانان و فعالین زن تسهیل کرد. اشتراک کنندگان در این نشست ها بر ضرورت حفظ فضای مدنی و اهمیت تعلیم برای مردان و زنان - از جمله در علوم مدرن - فرصت های کاری برای جوانان و کارمندان دولت پیشین، بهبود خدمات صحتی، سیستم آبیاری و زراعت تاکید کردند. مشخصاً، جوانان نگرانی خود را نسبت به اجرای قانون امر به معروف و نهی از منکر ابراز داشته و افزودند که این قانون منجر به افزایش نظارت و تشدید مشکلات اقتصادی، بیکاری و موضوعات روانی شده است.

۱۵. شخصیت های مخالف در چارچوب پنجمین کنفرانس روند وین برای افغانستان دموکراتیک که در ۱۸ و ۱۹ فبروری در وین برگزار شد، و همچنین در دوازدهمین گفتمان امنیتی هرات که به روز های ۲۴ و ۲۵ فبروری در مادرید دایر گردید، گرد هم جمع شدند. به تاریخ ۲۲ اپریل، جبهه مقاومت ملی افغانستان، جبهه آزادی افغانستان، و حزب جمعیت اسلامی افغانستان از مجمع ملی برای نجات افغانستان که در دسمبر ۲۰۲۴ با ادغام ۳۲ حزب سیاسی در خارج از کشور شکل گرفته بود، اعلام جدائی کردند.

۱۶. به تاریخ ۲۰ مارچ، هیئتی از ایالات متحده آمریکا به رهبری آدام بوهلر، یکی از کارمندان ویژه دولت آمریکا در امور گروگان ها، همراه با زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه پیشین آمریکا در امور صلح افغانستان، در کابل با امیرخان متقی، وزیر امور خارجه مقامات حاکم ملاقات کرد. طبق بیانیه ای از سوی وزارت امور خارجه مقامات حاکم، محور گفتگوها شامل روابط دوجانبه، آزادی بازداشت شدگان، و خدمات کنسولی برای افغان ها در ایالات متحده بوده است. در ۲۰ مارچ، مارکو روبریو، وزیر امور خارجه ایالات متحده در بیانیه ای مطبوعاتی اعلام کرد که یک شهروند آمریکائی به نام جورج گلزمن پس از بیش از دو سال اسارت در افغانستان، آزاد شده است. همچنین، به تاریخ ۲۹ مارچ، نماینده ویژه پیشین ایالات متحده اعلام کرد که یک شهروند آمریکائی دیگر به نام فی هال با میانجیگری قطر آزاد شده است. در ۲۲ مارچ، طبق اطلاعات منتشر شده در وب سایت های رسمی دولت آمریکا، ایالات متحده جایزه های تعیین شده برای دستگیری وزیر داخله مقامات حاکم و دو مقام بلندپایه دیگر طالبان را لغو کرد.

۱۷. به تاریخ ۱۷ اپریل، وزارت امور خارجه فدراسیون روسیه بیانیه ای مطبوعاتی را مبنی بر تعلیق طالبان از فهرست گروه های تروریستی منتشر کرد که این تصمیم بازتاب از حکمی بود که در همان روز توسط دادگاه عالی فدراسیون روسیه صادر شد. در این بیانیه تاکید شده است که این تصمیم دادگاه عالی به معنی تغییر در تعهدات بین المللی فدراسیون روسیه در قبال رعایت رژیم تحریم های شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط با طالبان و سایر گروه ها و نهاد ها نیست.

۱۸. در پی پیشنهادات مندرج در ارزیابی مستقل انجام به اساس قطعنامه شماره ۲۶۷۹ (۲۰۲۳) شورای امنیت (S/2023/856، ضمیمه)، گفتگوهای در سومین نشست نمایندگان ویژه در مورد افغانستان که در سال ۲۰۲۴ در دوحه برگزار شد، انجام گرفت؛ همچنین، دو گروه کاری در حوزه های مبارزه با مواد مخدر و سکتور خصوصی راه اندازی شد که هدف از این اقدامات، رسیدگی به نیازمندی های اساسی مردم افغانستان و شناسائی اقدامات اعتماد ساز بوده است. در همین راستا، سکرتریت سازمان ملل متحد و یوناما به تعامل با جناح های ذینفع افغان و بین المللی ادامه دادند تا نقشه راه سیاسی را برای یک رویکرد چند جانبه منسجم، هماهنگ و ساختار مدار میان جامعه جهانی و مقامات حاکم به پیش ببرند.

ب. امنیت

۱۹. از تاریخ ۱ فبروری تا ۲۰ اپریل ۲۰۲۵، سازمان ملل متحد به تعداد ۲۲۹۹ رویداد امنیتی و ایمنی را ثبت کرد که نشان دهنده افزایش ۳ درصدی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۴ می باشد. همچنان، ۱۷۵ مورد سرقت گزارش شد که نسبت به همان دوره در سال ۲۰۲۴، افزایش ۷ درصدی را نشان می دهد.

۲۰. از ۱ فبروری تا ۳۰ اپریل ۲۰۲۵، فعالیت های گروه های مسلح مخالف چالش قابل توجهی برای تسلط طالبان بر قلمرو کشور ایجاد نکرد. جبهه مقاومت ملی و جبهه آزادی افغانستان بالترتیب مسئولیت ۵۶ و ۱۶ حمله را به عهده گرفتند. جنبش آزادی افغانستان نیز مسئولیت ۳ حمله را که همه در ماه اپریل انجام شد، به عهده گرفت. همچنین، مسئولیت ۱۱ حمله دیگر را هیچ جناحی به عهده نگرفت. سه حمله تأیید شده که وزارت امور داخله مقامات حاکم در کابل، مرکز ولسوالی نجراب در ولایت کاپیسا، و میدان هوائی بگرام در پروان را هدف قرار

داد، منجر به تلفاتی گردید که تعداد آن تأیید نشد. شایان ذکر است که جبهه آزادی افغانستان تنها گره مسلح مخالف بود که در ماه رمضان اعلام آتش بس کرد.

۲۱. از تاریخ ۱ فروری تا ۳۰ اپریل ۲۰۲۵، حملات شاخه خراسان داعش بالای اهداف مربوط به مقامات حاکم ادامه داشت. مشخصاً، شاخه خراسان داعش مسئولیت حمله‌ی مورخ ۱۱ فروری در شهر کندز را بر عهده گرفت که در آن نیروهای امنیتی مقامات حاکم حین دریافت معاشات شان مورد هدف قرار گرفتند. در این حمله، ۱۹ مرد (۴ غیر نظامی و ۱۵ عضو نیروهای مقامات حاکم) کشته شدند؛ تعداد زخمی‌ها تا هنوز مشخص نیست. به تاریخ ۱۳ فروری، شاخه خراسان داعش مسئولیت یک حمله انتحاری دیگر را به عهده گرفت که در وزارت امور شهر سازی و مسکن مقامات حاکم در کابل به وقوع پیوست و طی آن ۳ تن کشته و ۱۰ نفر مجروح شدند که همه قربانیان کارمندان آن وزارت بودند و معین آن وزارت نیز در آن شامل می باشد.

۲۲. از ۱ فروری تا ۳۰ اپریل ۲۰۲۵، چندین رویداد مسلحانه میان نیروهای امنیتی مقامات حاکم و نیروهای امنیتی پاکستان گزارش شده است. به جز یک مورد در ولسوالی دیشو در ولایت هلمند، اکثر این درگیری‌ها در ولسوالی‌های مرزی (گوشته، نازیان، لعل پور، و مهمندره) ولایت ننگرهار، (خاص کتر، دوربابا) ولایت کتر، تری‌زی، گریز و جاجی میدان) ولایت خوست اتفاق افتاد. در واکنش به این تحولات، هر دو طرف حضور نیروهای امنیتی خود را در مناطق شرقی، جنوب شرقی و جنوب به طور قابل توجهی افزایش دادند. به تاریخ ۲۲ فروری، درگیری‌های مسلحانه در ولایت ننگرهار باعث بسته شدن مرز تورخم میان افغانستان و پاکستان شد، و مقامات حاکم از غیر نظامیان و نهاد‌های بشردوستانه خواست تا منطقه را تخلیه کنند. پس از مذاکرات میان هیئت‌های محلی از جانب مقامات حاکم و دولت پاکستان، مرز تورخم به تاریخ ۱۹ مارچ برای ترافیک تجاری و در ۲۲ مارچ عبور و مرور افراد عادی بازگشائی شد.

۲۳. به تاریخ ۱۶ فروری، در ولسوالی سرکانی ولایت کتر، یک فرمانده ارشد تحریک طالبان پاکستانی حین تلاش برای عبور از مرز میان پاکستان و افغانستان، توسط افراد ناشناس مورد اصابت گلوله قرار گرفت و به شدت مجروح شد. در ۱۱ مارچ، فرمانده دیگر تحریک طالبان پاکستان توسط مهاجمان ناشناس در ولایت کتر کشته شد. به تاریخ ۲۲ اپریل، در ولسوالی برمل ولایت پکتیکا، ۱۸ فرد مظنون به عضویت در گروه‌های مسلح هنگام تلاش برای عبور از افغانستان به پاکستان، کشته و تعداد ناشخص آنها مجروح شدند. به اساس ادعای دولت پاکستان، به تاریخ ۲۷ اپریل، نیروهای امنیتی پاکستان ۵۴ فرد مظنون به عضویت در تحریک طالبان پاکستان را هنگامی از پا درآوردند که در حال نفوذ از خاک افغانستان بودند.

۲۴. از ۱ فروری تا ۳۰ اپریل، سازمان ملل متحد ۲۲ رویداد امنیتی و ایمنی را ثبت کرد که به طور مستقیم کارمندان این سازمان را تحت تأثیر قرار داد. همچنین، به تاریخ ۲۹ جنوری، به دنبال افزایش تنش‌ها در منطقه تورخم، و به اساس توصیه مقامات حاکم، کارمندان سازمان ملل متحد از این منطقه منتقل شدند.

۲۵. یوناما چارچوب کاهش خطرات مربوط به سلاح‌های سبک و سلاح‌های انفرادی را تدوین کرد تا طرف‌های ذیدخل را در اجرای اقدامات عملی برای مقابله با تهدیدات ناشی از جریان انتقال غیرقانونی تسلیحات در افغانستان و منطقه کمک کند. به رغم تدوین پلان نظارتی توسط دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC)، دسترسی به تمامی معلومات لازم از جانب طرح‌های ذیدخل کماکان یک چالش در مسیر تلاش‌های این ماموریت در زمینه‌ی سلاح‌های سبک و سلاک‌های انفرادی باقی مانده است.

ج. همکاری‌های منطقه‌ای

۲۶. از تاریخ ۱۳ تا ۱۵ فروری، عبدالغنی برادر، معاون اقتصادی رئیس‌الوزرای مقامات حاکم به دوحه سفر کرد و در آن جا با شیخ محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه قطر، در مورد

تقویت روابط دوجانبه و سرمایه گذاری گفتگو کرد. در ۲۲ و ۲۳ فبروری، وی به ازبکستان سفر نمود و با عبدالله عارفوف، نخست وزیر ازبکستان دیدار کرد تا با وی در باره افزایش همکاری در زمینه تجارت، انرژی و زیربنا ها رایزنی کند. همچنین، از ۱۹ تا ۲۱ فبروری، احمد ضیا آقا، رئیس بانک مرکزی مقامات حاکم، در نشست امنیت سایبری در امور مالی که در پکاترینبورگ فدراسیون روسیه برگزار شده بود، شرکت کرد. به تاریخ ۶ مارچ، عبدالحکیم شرعی، وزیر عدلیه مقامات حاکم، در کنفرانس جهانی برای ایجاد پل میان مذاهب و **شعبات** اسلامی در عربستان سعود حضور یافت. از ۹ تا ۱۴ مارچ، وزیر امور خارجه مقامات حاکم به مسقط سفر کرد و در آن جا دیدارهایی دوجانبه، از جمله با بدر بن حمدالبوسعیدی، وزیر خارجه عمان، برگزار نمود. همچنین، از تاریخ ۲۸ اپریل تا ۴ می، وزیر امور خارجه مقامات حاکم دوباره قطر سفر کرد و با نخست وزیر و وزیر خارجه قطر ملاقات نمود تا در خصوص آخرین تحولات افغانستان و راه های حمایت از مردم آن کشور گفتگو کند.

۲۷. هیئت های منطقه ای برای گفت وگو با مقامات حاکم به افغانستان سفر کردند. به تاریخ ۲۲ فبروری، خواجه محمد آصف، وزیر دفاع پاکستان، به کابل آمد و با مقامات حاکم از جمله معاون اقتصادی رئیس الوزراء دیدار کرد تا در باره امنیت منطقه و تلاش ها علیه تروریسم بحث و تبادل نظر کنند. از ۲۱ الی ۲۳ مارچ، محمد صادق، نماینده ویژه پاکستان برای افغانستان، به کابل آمد و با وزیر امور خارجه مقامات حاکم؛ نورالدین عظیمی، وزیر تجارت و صنعت مقامات حاکم؛ و یعقوب مجاهد، وزیر دفاع مقامات حاکم دیدار نمود تا در باره ضرورت ایجاد ساختاری برای حل اختلافات بین دو کشور گفت وگو نمایند. در ۱۶ اپریل، آقای صادق بار دیگر برای انجام دیدار های دوجانبه، از جمله ریاست مشترک جلسه کمیته هماهنگی مشترک که پلتفرمی برای رسیدگی به نگرانی های مشترک مانند امنیت سرحدی و بازگشت پناهندگان است، به کابل آمد. در ۱۹ اپریل، محمد اسحاق دار، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه پاکستان، به کابل سفر کرد و با مقامات حاکم، از جمله محمد حسن آخند، رئیس الوزرا و وزیر امور خارجه مقامات حاکم دیدار نمود تا در خصوص ارتقای همکاری های دوجانبه گفت وگو نمایند. در ۲۳ اپریل، ضمیر کابلوف، نماینده ویژه رئیس جمهور روسیه برای افغانستان، به کابل سفر کرد و با مقامات حاکم، از جمله وزیر امور خارجه و وزیر داخله دیدار داشت تا در باره تقویت روابط دوجانبه بحث و تبادل نظر نماید. در ۲۷ اپریل، آناند پراکاش، سکرتر مشترک وزارت امور خارجه هندوستان، به کابل آمد و با وزیر امور خارجه مقامات حاکم ملاقات کرد تا در باره روابط سیاسی دوجانبه، تجارت، ترانزیت و تحولات اخیر منطقه گفت وگو کند.

۲۸. در ۸ می، بیانیه مشترکی از سوی فدراسیون روسیه و چین صادر شد که در آن طرفین بر "تسهیل ایجاد افغانستان به عنوان یک کشور مستقل، بیطرف، متحد و صلح آمیز، عاری از تروریسم و مواد مخدر، که در صلح و هماهنگی با همه کشور های همسایه زندگی می کند" تاکید کردند. در ۱۰ می، یوا ژیاویونگ، نماینده ویژه در امور افغانستان وزارت خارجه چین و نماینده ویژه پاکستان برای افغانستان با وزیر امور خارجه مقامات حاکم دیدار کردند تا در باره دور بعدی گفت وگویی سه جانبه وزرای خارجه بحث و تبادل نظر کنند.

۲۹. یوناما به تعامل و تسهیل تلاش های همکاری منطقه ای ادامه داد. فعالیت های این ماموریت شامل سازماندهی جلساتی با نمایندگی های دیپلماتیک مستقر در کابل و دیدار های دوجانبه با دیپلمات های بازدید کننده، بود. در جلسه ای منظم در سطح سفراء که در ۲۶ مارچ در کابل دایر شد، شرکت کنندگان در باره چگونگی ترویج بیشتر همکاری ها پس از تصویب قطعنامه شماره ۲۶۸/۷۹ مجمع عمومی به تاریخ ۴ مارچ، در باره تاسیس مرکز منطقه ای سازمان ملل متحد برای اهداف انکشافی پایدار در آسیای مرکزی و افغانستان در آلماتای قزاقستان، به بحث و تبادل نظر پرداختند.

۳. حقوق بشر

۳۰. حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط شاخه خراسان داعش و جبهه آزادی افغانستان، همچنین تعدادی از حملاتی که مسئولیت آن را هیچ جناحی به عهده نگرفت، منجر به تلفات افراد ملکی شد. حداقل هفت فرد ملکی (شش مرد و یک زن) کشته شد و دست کم ۳۹ فرد ملکی دیگر (۳۸ مرد و یک پسر) مجروح شد.

۳۱. خشونت های مسلحانه‌ی فرامرزی میان نیروهای امنیتی پاکستان و نیروهای امنیتی مقامات حاکم منجر به تلفات ملکی شد. در ۱ فبروری، در ولایت پکتیکا، یک حمله هوایی به مسجدی اصابت کرد که در نتیجه‌ی آن سه مرد ملکی کشته شد. سفارت پاکستان در افغانستان به صوت کتبی به یوناما اطلاع داد که "هیچ حمله‌ای از سوی پاکستان در آن منطقه انجام نشده" و اینکه "تلفات ملکی در آن منطقه هیچ ارتباطی با هیچ گونه فعالیت از طرف پاکستان ندارد". در شب ۳ مارچ، در ولایت ننگرهار، تیراندازی نیروهای امنیتی پاکستان منجر به زخمی شدن یک پسر و یک مرد ملکی شد. در ۵ مارچ، در همان ننگرهار، تیراندازی نیروهای پاکستانی، سه خبرنگار مرد را مجروح کرد. در واکنش به این رویدادها از ۳ تا ۵ مارچ، سفارت پاکستان در افغانستان به صورت کتبی به یوناما اطلاع داد که "در ساعات اولیه ۳ مارچ ۲۰۲۵، نیروهای افغان بدون دلیل و به طور بی هدف با سلاح های سنگین به سوی مرز در منطقه تورخم (ساحه خیبر) شلیک کردند. این تیراندازی تا ۵ مارچ ادامه یافت و باعث چندین تلفات در سمت پاکستان، به شمول تلفات ملکی، شد که به همین دلیل، نیروهای پاکستانی ناچار به پاسخگوئی شدند." در ۲۷ مارچ، در ولایت پکتیکا، یک حمله هوایی نیروهای امنیتی پاکستان، به یک خانه اصابت کرد که در نتیجه‌ی آن هفت فرد ملکی (یک مرد، یک زن، دو پسر و سه دختر) کشته شدند.

۳۲. مواد منفجر نشده کماکان به افراد ملکی به ویژه کودکان، آسیب می رساند. در دوره‌ی گزارشدهی، مجموعاً ۱۶ فرد ملکی (شش مرد، دو دختر و هشت پسر) کشته شده و ۳۵ تن دیگر (سه مرد، یک زن، ۹ دختر و ۲۲ پسر) مجروح شدند.

۳۳. در دوره‌ی گزارشدهی، یوناما حداقل چهار مورد قتل و ۱۰ مورد بازداشت و دستگیری خودسرانه مقامات پیشین دولت و اعضای پیشین نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان را ثبت کرده است.

۳۴. مقامات حاکم به تاریخ ۱۱ اپریل، چهار اعدام علنی را در ولایت بادغیس (دو مرد)، نیمروز (یک مرد) و فراه (یک مرد) اجرا کردند. تمام این افراد به جرم قتل محکوم شده بودند و حکم آنان توسط هر سه محکمه مقامات حاکم (محاکم ابتدائیه، استینا و عالی) تأیید و توسط رهبر طالبان تصویب شده بود. مسئولین بلندپایه مقامات حاکم در این اعدام ها حضور داشتند و گزارش شده که تلاش کردند تا خانواده های قربانیان را برای بخشیدن محکومات و عدم اجرای حکم اعدام متقاعد کنند، اما موفق نشدند. در واکنش به پستی در شبکه های اجتماعی از سوی یوناما که این اعدام ها را محکوم کرده بود، وزارت امور خارجه مقامات حاکم به تاریخ ۱۵ اپریل بیانیه‌ای منتشر کرد که در آن اجرای مجازات مقرر در شریعت را وظیفه‌ی دینی دانسته و تأکید کرد که برای یوناما لازم است از اظهار نظر در این زمینه خودداری کند.

۳۵. به تاریخ ۲۰ مارچ، سال تعلیمی آغاز شد و این چهارمین سال تعلیمی پیاپی بود که زنان و دختران از تعلیم فراتر از صنف ششم محروم می باشند. مقامات حاکم هیچ گونه اعلامیه‌ای در مورد باگشائی تعلیم برای دختران و زنان منتشر نکرده اند.

۳۶. در تاریخ ۱۹ مارچ، مقامات حاکم فرمان جدیدی را از سوی رهبر طالبان منتشر کردند که بر جلوگیری از رسوم ناپسند در مراسم عروسی، مراسم جنازه و بازگشت از حج و عمره تأکید دارد. این فرمان، فرمان قبلی مورخ ۳ دسمبر ۲۰۲۱ در مورد حقوق زنان را تأیید می کند و تصریح می نماید که وادار کردن یک زن به ازدواج غیرقانونی بوده و "ازدواج اجباری یا نقض حقوق زنان باید در محاکم امارت اسلامی مورد پیگرد قرار گیرد". همچنین، در این فرمان آمده است که محاکم مکلف اند شکایات را مطابق فرمان مورخ ۳ دسمبر ۲۰۲۱ در باره حقوق زنان رسیدگی کنند. در طول دوره‌ی گزارشدهی، یوناما گزارش هایی دریافت کرد که بازماندگان خشونت های جنسیتی، از جمله مواردی چون ازدواج اجباری که طبق فرمان ۲۰۲۱ ممنوع اعلام شده است، با موانع جدی در امر دسترسی به عدالت مواجه اند.

۳۷. در تاریخ ۱۳ فروری، در کابل، وزارت اطلاعات و فرهنگ مقامات حاکم به رسانه‌های دستور داد تا پخش گفت‌وگوی سیاسی را متوقف کنند. پی از این دستور، رسانه‌ها محتوای سیاسی از پیش ضبط شده‌ای را پخش می‌کردند که قبلاً توسط این وزارت تأیید شده بود.

۳۸. ممنوعیت همکاری خبرنگاران با رسانه‌هایی که در خارج از افغانستان فعالیت می‌کنند، کماکان از سوی مقامات حاکم تطبیق می‌شود. به عنوان نمونه، در تاریخ ۴ فروری، ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم و وزارت اطلاعات و فرهنگ مقامات حاکم دو کارمند مرد رادیو بیگم را به اتهام ارائه‌ی محتوای رسانه‌ای به یک شبکه تلویزیونی مستقر در خارج از افغانستان، بازداشت کردند. این افراد به اتهام پخش "تبلیغات ضد طالبان" محکوم شده‌اند و همچنان در بازداشت به سر می‌برند.

۳۹. محتسب‌های وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم با استفاده از صلاحیت‌های وسیع و دلخواه خود، رعایت و اجرای قانون امر به معروف و نهی از منکر را نظارت کردند. نظارت و تطبیق در مکان‌های مختلف انجام میشد و شامل هشدارهای شفاهی، بازداشت‌ها و توقیف‌های خودسرانه، ضرب و شتم بدنی و سایر مجازات‌ها بود. محتسب‌های مقامات حاکم به محدود کردن آزادی رفت و آمد زنان ادامه دادند و زنان بدون محرم را از دسترسی به کلینیک‌های درمانی، بازارها و وسایط نقلیه عمومی محروم کردند. در برخی ولایت‌ها، در ماه رمضان، افرادی که در مساجد نماز نمی‌خواندند یا کسب و کار خود را باز نگه می‌داشتند، به طور خودسرانه بازداشت شده یا مورد بدرفتاری قرار می‌گرفتند. به تاریخ ۲۰ اپریل، محمد خالد حنفی، وزیر امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم، به جمعی از محتسبین گفت که باید روی ذهنیت مردم کار کنند و از اعمال زور استفاده نکنند.

۴۰. از ۱ فروری تا پایان ماه مارچ، اداره تنظیم امور زندان‌های مقامات حاکم اعلام کرد که تقریباً ۱۳۰۰ زندانی عفو و آزاد شده‌اند و حکم حدود ۱۵۵۰ بازداشتی دیگر کاهش یافته است. در ۲۹ مارچ، ستره محکمه اعلام کرد که با منظوری رهبر طالبان، به مناسبت عید فطر، ۲۴۶۳ زندانی آزاد می‌شوند و احکام ۳۱۵۲ تن دیگر کاهش می‌یابد. در پایان ماه اپریل، اداره تنظیم امور زندان‌های مقامات حاکم گزارش داد که جمعیت زندان‌ها بیش از ۲۷۰۰۰ نفر می‌باشد.

۴۱. نشست‌های مشورتی که از ۹ تا ۲۸ اپریل ۲۰۲۵ توسط نهاد سازمان ملل متحد برای برابر جنسیتی و توانمندسازی زنان (دفتر سازمان ملل متحد برای زنان) سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) و یوناما برگزار شد، تجارب مردم در سراسر کشور پیرامون تأثیر سیاست‌های مقامات حاکم بر زنان و مردان را ثبت کرد. شرکت‌کنندگان تأکید کردند که محدودیت‌ها، به شمول الزام داشتن محرم، ممنوعیت آموزش دختران و موانع اشتغال، مشکلاتی را که زنان با آن مواجه‌اند، تشدید می‌کند. زنان گزارش دادند که از دست دادن دسترسی به فضا‌های عمومی تأثیر منفی بر توانائی‌های شان برای اتخاذ تصمیمات آگاهانه در مورد زندگی خود و دریافت خدمات اساسی داشته است. همچنان، تأثیر منفی بر مشروعیت و نفوذ زنان در تصمیم‌گیری‌ها نیز گزارش شده است. شرکت‌کنندگان هشدار دادند که این وضعیت فرهنگ ناتوان‌سازی را تقویت می‌کند که به انزوای بیشتر و افزایش چالش‌های سلامت روانی زنان در افغانستان منجر می‌شود.

۴. انکشاف اقتصادی، هماهنگی تمویل‌کنندگان و موثریت کمک‌ها

۴۲. مطابق به گزارش بانک جهانی، اقتصاد افغانستان در جریان سال مالی، از ماه مارچ ۲۰۲۴ الی مارچ ۲۰۲۵، رشد اندکی داشته است، اما این رشد برای بهبود شاخص‌های اجتماعی کافی نیست. فقر، بیکاری و قدرت خریداری محدود کماکان ادامه دارد. دورنمای اقتصادی شکننده است و تحت شعاع عدم قطعیت پالیسی‌ها، انزوای اقتصادی و نوسانات تجارت و کمک قرار دارد. تورم اصلی به ۱.۹ درصد رسید. از آغاز سال مالی بدینسو، قیمت‌ها عمدتاً به دلیل کاهش قیمت مواد غذایی ۴.۶ درصد کاهش یافته است. ارزش افغانی در برابر ارزهای عمده تجاری خود افزایش

یافته است که باعث یک افزایش ۳.۵ درصدی نرخ ارز اسمی مؤثر از ماه فروری الی مارچ شده است. ارزش پول افغانی در ماه مارچ ۳.۶ درصد افزایش یافت و با حمایت لیلان دالر بانک مرکزی و ورود فصلی دالر به کشور به ۷۱.۱ در فی دالر رسید. این میزان در مقایسه با سال گذشته، ۹.۴ درصد افزایش یافته است.

۴۳. بانک جهانی همچنان گزارش داد که کسر تجارتي در طول سال مالی ۴۸.۲ درصد افزایش یافته و به ۹.۴ میلیارد دالر (۴۵.۴ درصد از تولید ناخالص داخلی) رسیده است. صادرات از ماه فروری الی مارچ ۲۰۲۵، ۲۱.۳ درصد و نسبت به سال گذشته ۱۲ درصد کاهش یافته و به ۱۰.۷۹ میلیارد دالر رسیده است که دلیل اصلی آن کاهش شدید زغال سنگ و منسوجات (به ترتیب ۶۴- درصد و ۱۴- درصد) بوده است. صادرات مواد غذایی به دلیل معافیت های تعرفه ای کشور چین به ۴ درصد افزایش یافته است. پاکستان مقصد اصلی صادرات باقی مانده است. واردات در سال مالی از ۸.۱۴ میلیارد دالر به ۱۱.۱۶ میلیارد دالر افزایش یافته است که ناشی از افزایش تقاضا برای کالاهای سرمایه ای، سرمایه گذاری های متوسط و کالاهای مصرفی (به ترتیب ۴۹+ درصد، ۴۳+ درصد و ۳۰+ درصد) بوده است. جمهوری اسلامی ایران، پاکستان و چین منابع اصلی واردات بوده اند. جمع آوری عواید به ۲۴۱.۳ میلیارد افغانی (۳.۴ میلیارد دالر، ۱۶.۶ درصد تولید ناخالص داخلی) رسید که در مقایسه با سال گذشته ۱۴ درصد افزایش و ۶ درصد بالاتر از هدف تعیین شده بود. در سال مالی، عواید مالیاتی داخلی ۲۸.۵ درصد، درآمدهای گمرکی ۲۹ درصد و درآمدهای غیرمالیاتی ۳۱.۲ درصد افزایش یافت. با وجود آنهم، مقامات اداره حاکم علایمی از محدودیت های مالی را نشان دادند که منجر به تأخیر در پرداخت معاشات و تنقیص کارکنان شد.

۴۴. مطابق به بررسی سالانه اداره برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) در مورد افغانستان در ۳۰ اپریل ۲۰۲۵، ۷۵ درصد از جمعیت به عدم مصونیت معیشتی مواجه بودند که از ۶۹ درصد در سال ۲۰۲۳ افزایش یافته است و این نشان دهنده ای وخامت وضعیت اجتماعی-اقتصادی است. دسترسی به اسکان مناسب، مراقبت های صحی و کالاهای ضروری کاهش یافته است و در عین زمان شوک یا تکان ها نیز تشدید شده اند. شوک یا تکان های اقتصادی ۹۰ درصد از خانواده ها توأم با ۹۷ درصد از خانواده های که سرپرستی آنها را زنان به عهده داشتند متأثر کرده است. هفت درصد از زنان، در مقایسه با ۸۴ درصد از مردان، در خارج از خانه اشتغال داشتند. مناطق روستایی، که ۷۱ درصد جمعیت در آنجا زندگی میکنند، ۱۵ درصد عدم مصونیت معیشتی بیشتری را نسبت به مناطق شهری تجربه کرده اند و با کمبود شدید حفظ الصحه، مراقبت های صحی و مواد سوخت برای گرم کردن مواجه بوده اند.

۴۵. به تاسی از هدف اعلام شده خود در راستای خودکفایی، مقامات اداره حاکم پروژه های تمویل شده از طریق عواید، منجمله زیربنا های بزرگ مانند کانال قوش تپه را تحقق بخشیدند. بتاريخ ۱۵ اپریل، کمیسیون اقتصادی اداره حاکم، یک استراتژی انکشاف ملی پنج ساله را تصویب کرد.

۴۶. پس از نشست گروپ کاری سکتور خصوصی در ۱۳ فروری، یوناما نشست مقدماتی مشورت تخنیکي را بتاريخ ۱۷ مارچ پیرامون یک رویکرد جامع جهت حمایت دوامدار از سکتور خصوصی با کشور های عضو و ادارات ملل متحد برگزار کرد. یوناما مشورت های تخنیکي دو جانبه را با ادارات ملل متحد، کشور های عضو، مقامات اداره حاکم و نمایندگان سکتور خصوصی برای آمادگی برای نشست بعدی گروپ کاری سکتور خصوصی با تمرکز بر ارائه نتایج ملموس انجام داد.

۴۷. به تاریخ ۱۳ مارچ، صندوق تسهیلات جهانی محیط زیست، پروژه ای به ارزش ۸.۹ میلیون دلاری برنامه انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP) را برای تقویت معیشت و جنگلداری پاسخگو به تغییرات اقلیمی در دو ولایت منظور کرد که ۸۰۰۰۰ نفر از آن مستفید می شوند. بتاريخ ۲۴ مارچ، یک جلسه تخنیکي پلاتفورم غیررسمی گفتگوی اقلیمی افغانستان در کابل برگزار شد که ریاست مشترک آن را ناروی و مقامات اداره حاکم به حمایت سازمان ملل متحد بر عهده داشتند. بیش از ۶۰ شرکت کننده از شرکای ذینفع مختلف، مسائل تخنیکي مربوط به تغییرات اقلیمی را مورد بحث قرار دادند.

۴۸. به تاریخ ۹ و ۱۰ اپریل، گروپ هماهنگی افغانستان، به ریاست مشترک اتحادیه اروپا، ملل متحد و بانک جهانی، در شهر استانبول ترکیه، تشکیل جلسه داد تا در مورد تأثیر کاهش تأمین وجوه مالی به کمک های بشردوستانه و نیازمندیهای اساسی بشری به مردم افغانستان بحث و گفتگو کند. این گروپ بررسی مهندسی هماهنگی را با هدف همسو سازی رویکرد اصولی کمک به نیازمندیهای اساسی بشری، پاسخ بشردوستانه و پروسه های سیاسی جاری آغاز کرد.

۴۹. به تاریخ ۸ اپریل، کمیته رهبری صندوق وجهی خاص برای افغانستان لایحه وظایف خود را مطابق به چارچوب استراتژیک گسترده ملل متحد عیار ساخت و طرح "بازسازی مشترک" را برای ولایت های کندز و بغلان با تمرکز بر ادغام مجدد عودت کنندگان تصویب کرد. کمیته رهبری مبلغ ۶.۹ میلیون دالر از کشور دنمارک برای سال ۲۰۲۵ دریافت کرد و جمهوری کوریا به عنوان چهاردهمین کمک کننده با یک میلیون دالر به این کمیته پیوست.

۵۰. به تاریخ ۳ فبروری، ملل متحد ارزیابی مشترک خطر برای سال ۲۰۲۵ را که باعث افزایش همکاری و بهبود شناسایی خطر و در نتیجه معلومات بهتر، تصمیم گیری و کارایی میشود تصویب کرد. در واکنش با شاخص ادراک فساد ۲۰۲۴، سازمان شفافیت بین المللی که بتاريخ ۱۱ فبروری منتشر شد و افغانستان را در رده ۱۶۵ در جمع ۱۸۰ کشور قرار داد، معاون سخنگوی اداره حاکم این گزارش را ناکافی و مبتنی بر منابع غیرموثق دانست.

۵۱. به تاریخ اول می، ملل متحد و شرکا، پلان پاسخ منسجم ۲۰۲۵ برای عودت کنندگان افغان از کشور پاکستان را با هدف ارائه کمک های عاجل در نقاط مرزی و حمایت از ادغام مجدد، راه اندازی کردند. مصارف این پلان مبلغ ۳۵۰ میلیون دالر است.

۵۲. در ماه مارچ، صندوق وجهی اطفال ملل متحد (یونیسف) تهیه و تدارک ادویه جات با کیفیت تضمین شده را از بازار های محلی و منطقه ای آغاز کرد.

۵۳. در ماه مارچ، شبکه محافظت در برابر بهره گیری و سوء استفاده جنسی افغانستان پروژه ای را در پنج ولایت افغانستان بطور آزمایشی اجرا کرد که طی آن جلسات آگاهی دهی برای تعداد ۴۶۴۸ زن با تمرکز بر حمایت های معیشتی ملموس، منجمله توزیع ۷۵۰ پایه ماشین خیاطی و آموزش مهارت برای افراد در معرض خطر، برگزار شد.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۴. در سال ۲۰۲۵، به تعداد ۲۲.۹ میلیون نفر در افغانستان، به دلیل عدم مصونیت غذایی و سوء تغذی مداوم، بیجاشدن مردم، خطرات طبیعی و تکان های اقلیمی، اقتصاد تحت فشار و دسترسی محدود به خدمات اولیه، به کمک های نجات بخش نیاز دارند. کمبود تأمین وجوه مالی تأثیرات گسترده ای بر عملیات بشردوستانه داشته و پروژه ها و کارکنان آنها را متأثر کرده است و شرکا را مجبور کرد کمک ها را مجدداً اولویت بندی کنند. در نتیجه، صدها مرکز تداوی مسدود شدند، خدمات ضروری سوء تغذیه برای اطفال محدود شد، خدمات حیاتی محافظتی برای افغان های آسیب پذیر قطع شد، برنامه های نقدی حمایت از هزاران خانواده به حالت تعلیق درآمد و ده ها سیستم آبرسانی که به صدها هزار نفر را کمک می کردند، بدون بازسازی باقی ماندند. با توجه به این بحران تأمین وجوه مالی، تیم بشردوستانه افغانستان اولویت بندی فوری نیازمندیها و پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۵ را بر عهده گرفت و ۱۲.۵ میلیون

نفر از جمع ۱۶.۸ میلیون نفر قبلاً مورد هدف را به عنوان نیازمندترین افراد شناسایی کرد و برای حمایت از آنها مبلغ ۱.۶۲ میلیارد دلار از مجموع مبلغ ۲.۳۵ میلیارد دلار نیاز است.

۵۵. در ماه مارچ، گروپ کاری جنسیت در اقدامات بشردوستانه و گروپ کاری دسترسی بشردوستانه یازدهمین سروی خود را در مورد تأثیر ممنوعیت‌ها بر زنان افغان شاغل در موسسات غیردولتی (انجوها) و ملل متحد و سایر محدودیت‌ها انجام دادند. یافته‌ها کاهش تحرک یا گشت و گذار کارکنان زن را نشان داد، طوری که تنها ۴۰ درصد توانستند به محلات کاری شان در ساحه بروند که (نسبت به ۵۲ درصد در ماه دسامبر کاهش یافته است). نیمی از شرکای بشردوستانه شامل در این سروی، خاطر نشان کردند که بنابر کمبود وجوه مالی پروژه‌های کمتری که به نیازمندیهای زنان و دختران رسیدگی میکرد، اجرا کرده‌اند. تقریباً یک سوم موسسات گزارش دادند که دیگر نمی‌توانند مصارف مربوط به محرم را تأمین کنند یا ترتیبات پاسخگو به جنسیت را حفظ کنند. صرف ۴۳ درصد گزارش دادند که با زنان و مردان کاملاً فعال هستند، و کاهش ۱۹ درصدی را به محدودیت‌ها و کمبود وجوه مالی نسبت دادند.

۵۶. از ماه فبروری الی مارچ، شرکای بشردوستانه به ۷.۶ میلیون نفر با ارائه حداقل یک نوع کمک رسیدگی کردند و یک میلیون نفر دیگر حداقل سه نوع کمک سکتوری را بدست آوردند. این کمک‌ها شامل توزیع مواد غذایی و معیشتی برای ۶.۵ میلیون نفر، مراقبت‌های صبحی برای ۲.۳ میلیون نفر، تهیه آب، حفظ الصحه و بهداشت برای ۱.۷ میلیون نفر، کمک‌های تغذی برای ۱.۴ میلیون طفل و مادران حامله و شیرده، ارائه خدمات محافظتی برای یک میلیون نفر، کمک آموزشی برای ۴۶۵۰۰۰ طفل، و سرپناه اضطراری و کمک‌های غیرغذایی برای ۱۸۸۰۰۰ نفر بود.

۵۷. چالش‌های متعددی به عدم مصونیت غذایی گسترده و سوءتغذیه افزوده است، طوریکه حدود ۱۴.۸ میلیون نفر با سطوح بحرانی یا اضطراری عدم مصونیت غذایی (طبقه‌بندی یکپارچه فاز مصونیت غذایی (IPC) ۳ و بالاتر) مواجه هستند و پیش‌بینی می‌شود که تعداد ۳.۵ میلیون طفل در سال ۲۰۲۵^۳ به سوءتغذی مصاب شوند. از ماه جنوری الی مارچ، برنامه غذایی جهانی به تعداد ۶.۹ میلیون نفر کمک‌های غذایی، تغذی، نقدی و معیشتی ارائه کرد.

۵۸. از ۱ جنوری الی ۳۱ مارچ، سازمان غذا و زراعت ملل متحد به تعداد ۶۷۰،۰۸۴ نفر از افراد ذینفع را از طریق یک سلسله مداخلات یا همکاریهای معیشتی کمک کرد. سازمان غذا و زراعت ملل متحد به تعداد ۱۱۲۱ گروپ محلی را برای ترویج شیوه‌های زراعت هوشمند متناسب با اقلیم تأسیس کرد، به تعداد ۸۱ ساختار تحت طرح آبیاری را تحت ۱۲ طرح آبیاری احیا کرد، در حفظ ۱۵۰۰ هکتار زمین کمک کرد، به تعداد ۱.۹۶ میلیون رأس نشخوارکننده و مرغ را واکسین کرد و سروی ملخ را در ۱۱ انجام انجام داد.

۵۹. از ۱ جنوری الی ۲۹ مارچ، سازمان صحتی جهان (WHO) تعداد ۲۱۵۳۳ مورد اسهال حاد آبکی همراه با کم‌آبی وجود، ۱۱۵ مورد مشکوک به تب دنگی، ۶۸ مورد مشکوک به تب خونریزی‌دهنده کریمه-کنگو، ۲۸۶۱۸ مورد مشکوک سرخکان، ۸۱۳۰۴ مورد تایید شده ملاریا و ۵۱۷۰۰۰ مورد بیماری حاد تنفسی/سینه بگل را ثبت کرده است. یونیسف از طریق ۲۴۰۰ مرکز تحت حمایت خود، خدمات صحتی ضروری را به بیش از ۱۹ میلیون نفر ارائه کرد. بیش از ۶ میلیون کودک در برابر فلج اطفال یا بیماری پولیو واکسین شدند، ۱ میلیون کودک پودر ریزمغذی دریافت کردند و ۴۰۰۰ کودک خدمات موردی دریافت کردند.

^۲ این مبلغ مجموعی شامل ۶۵.۱ میلیون دلار برای هوانوردی و هماهنگی و خدمات مشترک نمی باشد. مبلغ مجموعی ابتدایی درخواست شده برای نیازمندیها و پلان پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۵ مبلغ ۲.۴۲ میلیارد دلار است.

^۳ به طبقه بندی مرحله مصونیت غذایی منسجم "افغانستان: وضعیت سوء تغذی حاد برای اکتوبر ۲۰۲۴ و پیش بینی برای ماه می ۲۰۲۵، و ۷ جنوری ۲۰۲۵" مراجعه کنید.

۶۰. از ماه جنوری الی مارچ، برنامه مراقبت‌های تروما یا صدمه روانی سازمان صحتی جهان به تعداد ۲۸۸,۶۲۴ نفر از افراد ذینفع کمک کرد. در این دوره، به تعداد ۱۳۴,۵۷ طفل مبتلا به سوءتغذی حاد شدید در ۱۴۷ مرکز بستری و ۳,۱۰۶ مرکز سرپا تداوی شدند و به تعداد ۲۸۸,۲۶۲ کودک مبتلا به سوءتغذی حاد متوسط از طریق این برنامه‌ها تحت پوشش قرار گرفتند. در ماه فبروری، به تعداد ۴۳۴ تیم سیار صحتی و تغذی بیش از ۴۷۱,۷۰۰ مورد مشورت مراقبت‌های صحتی اولیه را ارائه کردند.

۶۱. از ۱ جنوری الی ۳۰ اپریل، به تعداد ۴۲۶,۷۹۳ (۳۸,۱۶۸ زن، ۲۵۸,۳۱۳ مرد و ۱۳۰,۳۱۲ کودک) افغان‌های بدون مدرک، منجمله به تعداد ۱۱۷,۴۴۲ نفر از پاکستان و به تعداد ۲۲۲,۱۶۳ نفر از جمهوری اسلامی ایران به کشورشان عودت کردند. از این تعداد، ۱۷۲,۱۰۵ نفر اخراج شدند و ۹۱,۹۷۰ نفر از افغان‌های بدون مدرک در مراکز پذیرش سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) کمک دریافت کردند. از ۱ جنوری تا ۱۲ می، تعداد کل افغان‌های عودت کننده از پاکستان شامل ۱۳۲,۶۱۰ نفر بدون مدرک و ۱۸,۵۱۹ نفر دارای مدرک بود که ۷۲۰۸۱ نفر آنها توسط سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) کمک شدند. از ۱ ماه جنوری الی ۵ ماه می، دفتر کمیشنری عالی مهاجرین سازمان ملل متحد (UNHCR) از حدود ۱۳,۲۳۷ نفر از مهاجرین ثبت شده عودت کننده را با ارائه خدمات کمکی حمایت کرد. بازگشت روزانه از پاکستان تا اواسط ماه اپریل به طور متوسط ۸۰۰۰ نفر بود که ناشی از تصمیم اعلام شده دولت پاکستان برای بازگرداندن همه افغان‌ها به کشور بود. قبلاً، از ماه جنوری الی مارچ، بازگشت روزانه از پاکستان کمتر از ۱۰۰ نفر بود. افزایش عودت کنندگان بدون مدرک از جمهوری اسلامی ایران مشاهده شد که با وخامت مداوم وضعیت محافظتی مرتبط است.

۶۲. حدود ۳۰۰ رویداد مرتبط با دسترسی بشردوستانه از ماه جنوری الی اپریل ثبت شده است که نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۲۴، ۵۲ درصد کاهش داشته است. چالش اصلی، دخالت در فعالیت‌های بشردوستانه توسط مقامات اداره حاکم بود که ۷۰ درصد از رویدادها را تشکیل میداد. سایر چالش‌ها شامل محیط فیزیکی، خشونت علیه کارکنان امدادرسانی، منجمله بازداشت ۷۶ امدادرسان (شامل ۱۳ پرسونل ملل متحد)، محدودیت‌های رفت و برگشت، عملیات جاری نظامی و انکار موجودیت نیازمندیهای بشردوستانه بود. این حوادث منجر به تعلیق موقت ۱۵۰ فعالیت و بسته شدن موقت سه مرکز شد. رویدادها مرتبط به دسترسی جنسیت، ۱۷ درصد از رویدادها ثبت شده در این دوره را تشکیل میدهد.

۶۳. تیم‌های ماین پاکی غرض ادامه کار الی ختم ماه جون به ۱۷۶ تیم فعال کاهش یافتند. پس تعلیق فعالیت در ماه جنوری و به دلیل محدودیت‌های مالی، بخش تخنیک عملیات ماین به رهبری ملل متحد فعالیت اش را با کاهش ۷۰ درصد از کارکنان اش از سرگرفت که منجر به کاهش ظرفیت تضمین کیفیت، مدیریت پایگاه معلوماتی و هماهنگی شد. در ماه فبروری و مارچ، تیم‌ها هفت ارزیابی به شرکای بشردوستانه، نه جلسه هماهنگی و ۴۳۰ پاسخ به درخواست برای دفع مهمات انفجاری ارائه دادند و ۱۰۰۷ مورد مهمات را به طور مصون منهدم کردند.

۶۴. از ماه جنوری الی مارچ، یونیسف کار سیستم آبرسانی خورشیدی را با وصل کردن ۴۱۴۱ خانواده به این سیستم‌های تکمیل کرد و بیش از ۱۱۶۹۴ خانواده دارای زنان حامله و شیرده و اطفال خردسال را از طریق انتقال پول نقد کمک کرد که به تعداد ۶۶۰۰۰ نفر از آن مستفید شدند. بیش از ۴۳۶۰۰۰ نفر از طریق شبکه‌های اجتماعی به عنوان بخشی از پاسخگویی یونیسف به جمعیت آسیب‌دیده سهیم شدند.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۶۵. به تاریخ ۱۲ مارچ، اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC) جلد ۴ «بینش مواد مخدر افغانستان: قاچاق مواد مخدر و ذخایر مواد افیونی» را منتشر کرد. بر اساس این گزارش، قاچاق مواد افیونی از زمان ممنوعیت مواد مخدر در سال ۲۰۲۲ به شدت کاهش یافته است. میزان کشف هروئین نصف سطح

سال ۲۰۲۱ بود. حدود ۱۳۲۰۰ تن مواد افیونی در کشور باقی مانده است - که برای تأمین تقاضای جهانی تا سال ۲۰۲۶ کافی است - که عمدتاً توسط قاچاقچیان بزرگ انبار شده است. دهاقین بیشترین ضربه را از ناحیه کشف متحمل شدند، زیرا درآمد بدست آمده از تریاک ۹۲ درصد کاهش یافت و از ۱.۳۶ میلیارد دالر در سال ۲۰۲۲ به ۱۱۰ میلیون دالر در سال ۲۰۲۳ رسید. کمبود مواد مخدر باعث افزایش قیمت‌ها شد و قاچاق باقیمانده را بسیار سودآور نگه داشت. در مقابل، ورود مت‌آمفتامین از سال ۲۰۲۱ به میزان ۷۵ درصد افزایش یافته است. این گزارش پیشنهادات پالیسی، منجمله انکشاف بدیل و تدابیر رسیدگی صحی را ارائه می‌دهد.

۶۶. از ۱۵ ماه فبروری الی ۳۰ اپریل، اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد UNODC به تعداد ۲۴۷۲ خانواده دهقان که (سرپرستی ۳۰ درصد آنها را زنان بعهده داشتند) در نه ولایت با ارائه کمک‌های چون تخم بذری و آموزش کمک و همکاری کرد و یک شبکه سراسری مراکز تداوی و آموزش حرفه‌ای و خدمات صحی برای زنان را در دو زندان کمک کرد. در این دوره، اداره برنامه انکشافی ملل متحد از معیشت‌های بدیل برای بیش از ۳۰۰۰ نفر حمایت کرد.

۶۷. یوناما، اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد و ادارات ذیربط ملل متحد به تعامل با مقامات اداره حاکم، کشور های عضو و کارشناسان تخنیکي تحت گروپ کاری مواد مخدر، منجمله تلاش‌ها برای عملی کردن بیشتر پلان کاری مشترک در مورد معیشت بدیل و پیشبرد کار گروپ‌های کاری کوچک و قایه از مصرف و تداوی مواد مخدر و تنفیذ قانون ادامه دادند.

۷. حمایت از ماموریت

۶۸. از تاریخ ۳۰ اپریل ۲۰۲۵، میزان پست‌های خالی در یوناما برای کارکنان بین‌المللی ۱۷ درصد، برای رضاکاران بین‌المللی ملل متحد ۸ درصد، برای رضاکاران داخلی ملل متحد ۱۱ درصد، برای افسران مسلکی داخلی ۱۶ درصد و برای کارکنان داخلی ۱۲ درصد بود، در حالی که میزان تصویب شده به ترتیب ۸.۳ درصد، ۹.۳ درصد، ۵ درصد، ۱۵.۵ درصد و ۱۱.۲ درصد بود. تناسب کارکنان زن برای کارکنان بین‌المللی ۳۴ درصد، برای رضاکاران ملل متحد ۳۶ درصد، برای افسران مسلکی داخلی ۹ درصد و برای کارکنان داخلی ۱۱ درصد بود.

۸. ملاحظات

۶۹. مردم افغانستان از چالش‌های متعددی، منجمله فقر گسترده و فزاینده، بیکاری مداوم، دسترسی محدود به خدمات اساسی و حوادث طبیعی مکرر رنج می‌برند که با ادارات اداره حاکم که تا هنوز هم غیرفراگیر و به طور فزاینده‌ای سرکوب کننده اند، بدتر شده است. ادامه تطبیق پالیسی‌های سختگیرانه و روش‌های محدودکننده توسط اداره حاکم، منجمله قانون امر به معروف و نهی از منکر، بر زندگی اقتصادی، اجتماعی و شخصی مردم افغانستان، به ویژه زنان و دختران، تأثیر منفی بجا گذاشته است. کاهش کمک‌های مالی بین‌المللی، وضعیت وخیم اقتصادی میلیون‌ها افغان و خانواده‌های آنها را در سراسر کشور تشدید کرده است. مردم افغانستان نمی‌توانند به تنهایی با این چالش‌های دشوار مقابله کنند.

۷۰. در حمایت از هدف مندرج در قطعنامه ۲۷۲۱ (۲۰۲۳) شورای امنیت مبنی بر افغانستانی در صلح با خود و همسایگانش، ادغام کامل در جامعه بین‌المللی و پیروی از تعهدات بین‌المللی، و تأکید شورا بر اهمیت ایجاد تعامل و نقشه راه سیاسی، ملل متحد به تلاش برای ایجاد مسیری سیاسی برای رسیدگی به منافع و نگرانی‌های همه شرکای ذینفع - مردم افغانستان، اداره حاکم و جامعه بین‌المللی - ادامه داد. دو گروپ کاری مبارزه با مواد مخدر و سکتور خصوصی از طریق تعامل اصولی، به مسائلی مهم حیاتی برای معیشت افغان‌ها می‌پردازند. تعامل بیشتر بین جامعه بین‌المللی، اداره حاکم و افغان‌ها برای رسیدگی جامع به مسائل پیچیده‌ای که بین وضعیت فعلی افغانستان و ادغام مجدد بالقوه آن در جامعه بین‌المللی قرار دارد، از جمله حقوق بشر، به ویژه حقوق زنان، ضروری خواهد بود. این

مسائل نیازمند اجماع میان گروه‌های مختلف ذینفع است که به هم مرتبط هستند و پیشرفت آنها زمانگیر است. این مسائل شامل پایبندی به تعهدات بین‌المللی است که همه کشورهای عضو سازمان ملل متحد باید آنرا رعایت کنند.

۷۱. تطبیق قانون امر به معروف و نهی از منکر توسط مقامات اداره حاکم، برخورداری از یک سلسله حقوق گسترده ای حقوق بشری و آزادی‌های اساسی، منجمله آزادی گشت و گذار، بیان و عقیده و حق حریم خصوصی را نقض میکند. این قانون و تطبیق آن موانع اساسی برای ادغام مجدد و کامل افغانستان در نظام بین‌المللی است.

۷۲. افغانستان یگانه کشوری در جهان است که در آن دختران از تعلیمات دوره ثانوی و عالی بطور سیستماتیک محروم اند. دسترسی به تعلیم یک حق اساسی است که اساس تحقق بسیاری از حقوق دیگر است. یک بار دیگر از اداره حاکم می‌خواهم تا همه تصامیم مربوط به ممنوعیت زنان و دختران از تعلیم در همه سطوح را لغو کنند.

۷۳. من نگران منع پخش برنامه‌های سیاسی از سوی اداره حاکم هستم که آزادی‌های رسانه‌ها را هرچه بیشتر تضعیف میکند. بحث‌های سیاسی پالیسی‌های عامه را غنی می‌سازد و برای حکومتداری خوب ضروری اند. قرار گرفتن خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ها در معرض دستگیری‌ها و بازداشت‌های خودسرانه عمیقاً نگران‌کننده است.

۷۴. گزارش‌های دوامدار در مورد قتل‌های فراقضایی، دستگیری‌ها و بازداشت‌های خودسرانه و شکنجه مسئولین سابق دولتی و اعضای نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان عمیقاً نگران‌کننده است. با اعلام عفو عمومی پس از به دست گرفتن قدرت، اداره حاکم باید امنیت این گروه‌ها را تأمین کند و تحقیقات کامل و شفاف را برای پاسخگو قرار دادن عاملین انجام دهد و به تعهد خود در قبال محافظت از حق حیات یا زندگی عمل کند.

۷۵. من نسبت به اعدام‌ها در ملاء عام که در ۱۱ اپریل صورت گرفت، نگران هستم. کمیته حقوق بشر در نظریه عمومی شماره ۳۶ (۲۰۱۸) خود در مورد حق حیات، مربوط به ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، که افغانستان عضو آن است، خاطرنشان کرد که کشورهای عضوی که مجازات اعدام را لغو نکرده‌اند، باید ماده ۷ میثاق را که طبق آن روش‌های خاصی از اعدام ممنوع است، رعایت کنند. عدم رعایت ماده ۷ منجر به اعدام خودسرانه گردیده و در نتیجه ماده ۶ را نقض خواهد کرد. کمیته اظهار داشته است که اعدام‌ها در ملاء عام مغایر ماده ۷ است. از مقامات اداره حاکم می‌خواهم تا با هدف لغو حکم اعدام‌ها، مهلت قانونی را فوراً مدنظر گیرند.

۷۶. از همه طرف‌ها می‌خواهم تا به تعهدات شان تحت قوانین بین‌المللی، منجمله قوانین بشردوستانه بین‌المللی، به ویژه احترام و حفاظت از افراد ملکی، عمل نمایند.

۷۷. بحران مالی کنونی که ناشی از قطع و کاهش وجوه مالی بشردوستانه از سوی مراجع تمویل‌کننده بشردوستانه است، منجر به ناثباتی قابل توجهی مالی و عملیاتی برای شرکای امداد رسان در افغانستان شده است. بدون کمک‌های کافی مالی، چندین میلیون نفر در افغانستان کمک‌های کمتری را در سال ۲۰۲۵ دریافت خواهند کرد. شرکای بشردوستانه تأکید کرده‌اند که آنها پروژه‌های کمتری را برای رسیدگی به نیازمندیهای زنان و دختران در افغانستان ارائه خواهند کرد. در عدم حمایت از تلاش‌های ماین پاک و بلندبردن آگاهی، تلفات جانی غم‌انگیز، جراحات و صدمه‌های روحی دایم‌العمر که عمدتاً اطفال را متأثر میکند، زیرا مهمات منفجر نشده باقی خواهند ماند. بمنظور عبور از چالش‌های تأمین وجوه مالی، از همه مراجع تمویل‌کننده می‌خواهم تا حمایت مالی شانرا افزایش دهند و یا وجوه مالی را در اولویت قرار دهند که قابل تغییر، قابل پیش‌بینی و پایدار باشد، تا اینکه فعالیت‌های ضروری بشردوستانه و حیات بخش و افزایش مقاومت ادامه پیدا کند. بمنظور جلوگیری از توقف عملیات ماین پاک در اول جولای، از تمام مراجع تمویل‌کننده می‌خواهم تا حمایت مالی را برای هماهنگی عملیات ماین پاک ملل متحد فراهم کنند.

۷۸. کشور های میزبان مهاجرین افغان را تشویق مینمایم تا محافظت از مهاجرین را ادامه دهند و مدارک لازم در اختیار آنها قرار دهند و به تعهدات بین المللی شان عمل نمایند و مطمئن سازند که هرگونه بازگشت به افغانستان دواطلبانه، مصون و آبرومندانه بوده و به گفتگوهای دوجانبه و سه جانبه در این زمینه ادامه دهند. من در مورد چالش های موجود برای ارتقای ظرفیت جهت کمک به تعداد رو به افزایش عودت کنندگان و ادغام مجدد پایدار آنها همچنان نگران هستم. عودت کنندگان به چالش های عظیمی در ادغام مجدد در افغانستان، به ویژه در تأمین مسکن، اشتغال و دسترسی به خدمات اساسی مواجه اند. از جامعه بین المللی میخواهم تا از تلاش ها برای تقویت و بلندبردن ظرفیت های جذب در افغانستان جهت کاهش خطرات بی ثباتی بیشتر و ترک مجدد کشور حمایت کنند.

۷۹. حضور و تعامل ملل متحد در افغانستان در تأمین نیازمندیهای اساسی بشری و همچنین پیشبرد پروسه سیاسی برای گردهم آوردن همه شرکای ذینفع برای نیل به ثبات پایدار در کشور یک امر بسیار مهم است. از همه پرسونل ملل متحد در افغانستان تحت ذعامت نماینده خاص من، روزا اوتونبايوا، و موسسات غیردولتی همکار بخاطر از خودگذری و خدمت دوامدار شان به مردم افغانستان تحت شرایط بی نهایت چالش برانگیز عمیقاً قدردانی میکنم.